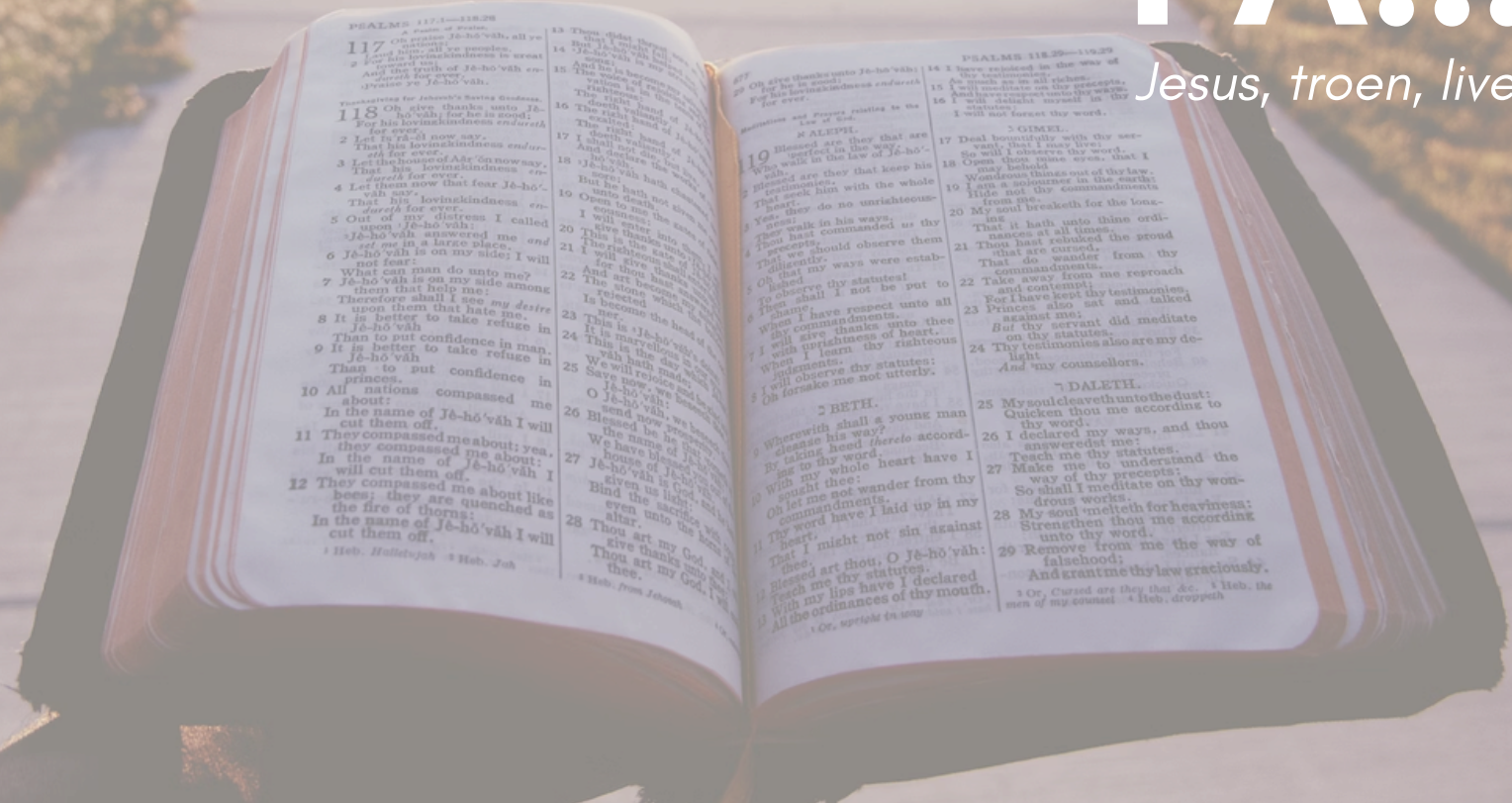

SÆT ORD PÅ...

Jesus, troen, livet

AT VÆRE PÅ VEJ

-EN PERSONLIG VANDRING

Fra den dag, vi bliver født, er vi allerede på vej. På vej mod vores første skridt, mod at gennemføre skolen, finde et arbejde osv. Fælles for os alle er, at vi også er på vej mod slutningen. Det gælder for både dem, der er kristne, og dem, der ikke er. Vi er alle på en vandring; det er menneskets vilkår i livet. I dette oplæg skal I med på en vandring ind i det kristne liv og fællesskab. Som kristne er der to måder at se vandringen i det kristne liv på: den personlige vandring med Gud og vandringen som fællesskab. Fælles for dem begge er, at de har samme mål - begge er en vandring på vej mod Jesus.

Når I taler om en vandretur, er det vigtigt, at I har den rette bagage med. I skal have pakket det nødvendige, så I kan klare hele rejsen og nå frem til målet. Så lad os komme i gang - nu er I allerede godt på vej.

Læs Filem. vers 8-22 sammen.

Filemonbrevet er skrevet til Paulus og skal gives videre til den kristne mand Filemon. Filemon ejede slaven Onesimos, som var stukket af til Efesos. Her mødte han Paulus og blev omvendt. Onesimos var tidligere kommet i unåde, måske på grund af tyveri eller dårlig opførsel. Nu var han blevet en tro medarbejder, men Paulus sender ham alligevel tilbage til sin retmæssige herre. Prøv at sætte jer i Onesimos' sted, hvor man er stukket af fra sit ansvar. Man er nu på vej tilbage til sit ansvar og herren for det hele.

 Hvordan tror I, at Onesimos må have følt sig?

 Hvad ville I have gjort i den situation?

Som kristne er vi også på vej mod vores Herre. Det er ikke altid en let rejse.

 Hvordan oplever du det at være på vej mod målet?

 Hvilke udfordringer kan gøre, at det ikke altid er sjovt at være på vej som kristen?

 Hvad er vigtigt, at I tager med i jeres bagage, når I er på vej mod vores Herre?

 Kan fortællingen om Onesimos sige noget om det at være på vej mod Jesus i vores personlige vandring?

Onesimos får en gave med på sin rejse. Han får dette brev, hvor Paulus fortæller Filemon, at han skal møde Onesimos, som var det Paulus selv. Paulus skriver desuden i vers 18-19, at han vil betale for Onesimos, hvis han skulle skyldte Filemon noget. Det skal sættes på Paulus' regning.

 Hvad tror I, det har betydet for Onesimos, at han fik brevet med til Filemon?

I har også fået en gave med. Ligesom Onesimos har I også fået et brev. I jeres brev står Bibelens evangelie. Det er Jesus, der fortæller, at hvad end I skylder, skal I skrive på Jesu regning. For Jesus har allerede betalt det, I skylder. Heri står det også, hvordan Jesus siger til Gud, at Gud selv skal møde jer, som var det Jesus selv. Læs evt. Kol. 2,14 og Gal. 2,20.

 Tror du, at din vandring på jorden bliver lettere, fordi du er kristen?

 Hvad betyder det for dig, at du har fået den gave, at Gud skal møde dig, som var det Jesus selv?

Hvilken betydning har brevet i jeres vandring her på jorden, når I er på vej mod målet? Oplever du at blive sat fri, eller føler du det som et pres?

Brevet fra Jesus er det vigtigste, som I skal have med, når I er på vej. For det betyder nemlig, at I ikke skal frygte at møde vores Herre. Ifølge oldkirkelige traditioner tilgav Filemon Onesimos, og Onesimos blev senere biskop i området ved Efesos. Gud vil også møde os med tilgivelse og nåde. Vi skylder ikke Gud noget, for det er allerede på Jesu regning. Når du er på vej i livet som kristen, kan du altid vide, at det ikke handler om, hvordan du har vandret, men om den vej, som Jesus har gået før os.

EN VANDRING I FÆLLESSKAB

Der er endnu et perspektiv i det at være på vej, som I nu skal dykke ned i. Gud ønsker, at I finder fællesskaber, hvor I har fællesskab om og med ham. Han ønsker, at I skal vandre sammen, når I er på vej mod målet. Det ser vi gentagne gange i Bibelen.

Onesimos rejste heller ikke alene. I Kol. 4,7-9 kan vi læse, hvordan Tykikos, som var en af Paulus' tro medarbejdere, rejste med Onesimos tilbage til Kolossæ, hvor Filemon boede. Onesimos havde derfor andre kristne med på sin svære rejse mod Filemon; folk, der kunne bede for og med ham og gøre ham selskab.

At være på vej handler også om fællesskab. Hvis I sidder med dette oplæg, tænker jeg, at I også er et kristent fællesskab. Tag udgangspunkt i det, når I gennemgår de følgende spørgsmål:

 Hvad bruger du dit kristne fællesskab til? Er det en styrke for dig, eller oplever du, at du ikke altid ved, hvorfor det kristne fællesskab er vigtigt for din vandring?

 Kan du være sårbar i dit kristne fællesskab, hvor der er plads til bump, tvivl og anfægtelse?

 Hvilke styrker tror du, at et godt kristent fællesskab kan skabe?

Det kristne fællesskab skal være et fællesskab, der gør vejen mere sikker at gå. Det er dog vigtigt at huske, at du som kristen aldrig er alene på vej. Jesus selv lover i Matt. 28,20b: "Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende." Der går aldrig en dag, hvor Jesus ikke vandrer med os, selv når vejen kan være hård og tung. Jesus stopper aldrig sin forbøn for os, for han ønsker, at vi skal nå hele vejen til målet. Han er det store mål for det kristne fællesskab; en medvandrers, en forbeder og en ven.

I skal nu til at afslutte samtalen. Det må I gerne gøre med et enkelt spørgsmål og derefter bede sammen. Jesus er både ham, der baner vejen frem, og ham, der vandrer med dig.

 Hvordan tror du, at jeres kristne fællesskab kan styrke vandringen på vej mod målet, og kan I bruge Jesus som eksempel?